

тваратъ свѣщенници ти съ ключевити на властѣта, които съ прѣли отъ Христа. Моля въ сега, като размыслихте до колко тѣжко зло е грѣхътъ, да размыслите до колко лесно е и прощението мѣ.

Богъ несъмнѣнно можеше расположи опрошението на грѣхътъ съ сѣкой начинъ, и даже и който мѣ са въ явилъ най-мъченъ. Можеше за примѣръ, да рече: человекъ, ты, който си съгрѣшилъ на мене, Бога твоего, ако да искахъ азъ като праведенъ съдѣа, трѣваше да те накажѣ споредъ мѣрата на грѣхътъ ти. Ты съгрѣши, и грѣшката ти е срещу мене една безмѣрна хѣла, слѣдователно тебѣ са пада една вѣчна мъка. Азъ за единъ грѣхъ изгонихъ Деницата отъ небето, Ядама отъ раа. Азъ за грѣхове, като онѣзи, които си направилъ пѣстихъ огнь и изгорихъ Содомъ, и Гоморъ; дадохъ потопъ, и потопихъ сичката земя, и ты си достоинъ за тѣи наказаніе. Но азъ искамъ да сторѣ като человекълюбивъ отецъ, нещѣ да те мъча вѣчно, но да те опростишъ искамъ или да плачешъ, и да постишъ презъ сичкиа си животъ, или да бѣдешъ мъченикъ за името ми, та да измьнешъ грѣхове ти си или съ слъзити си, или съ кръвта си. Христіане, ако Богъ бы заповѣдалъ тѣи, ный грѣшници ти при сичко това трѣбоваше да мѣ благодаримъ тысящы пѣти. На истина тѣжко нещѣ е да пѣстыножителствѣваме, или да дадемъ себе си на мъченіе, но ный трѣбоваше, да го сторимъ на радо сърдце, та да пріемемъ прощение. Дѣто да са мъчимъ вѣчно въ адъ, по-добрѣ да са помъчимъ мало време въ подвижничество; дѣто да останемъ вѣчно въ мъката, по-добрѣ да умремъ единъ пѣтъ въ мъченичеството.

Богъ въ старо време тѣи е сторилъ съ много любезниты си дръгы. Три голѣмы грѣхове направилъ Давидъ; убилъ Ъриа, прелюбодѣйствѣвалъ съ жена мѣ Вирсавіа, и превроилъ народа противѣ Божието повелѣніе. Той са покаалъ, простилъ са, но първо испилъ една твърдѣ горчива чаша. И първо ѣво Богъ направилъ, да умре дѣтетото, което са родило отъ прелюбодѣйството; второ проводилъ пророкътъ Гада, за да мѣ предложи три твърдѣ тѣжкы нещѣа, та да избере отъ триты, което ще; или тригодишенъ гладъ, или тригодишно вѣганіе, или тридневенъ моръ по сичкото мѣ царство. Ѣтѣниса добрый Давидъ, и рече: „Тѣсно ми отъ сѣкадѣ.“ в. цар. 24, 14. Но що да стори? Избралъ за три дена моръ. Отъ тѣи той видѣахъ седемдесеть тысящы мъжи измрели, които убилъ Ангелъ Господень. И съ толкози го-